

UNA BONA EXCUSA

Jesús Badenes

La crisi econòmica agreuja les males relacions. La criminalitat augmentarà tant -si se'm permet l'acudit- que el tripartit de Girona ja esmola els ganivets. Amb un equip on hi ha qui juga a desmarcar-se, qui creu que governar és fer el que li ve de gust

i el que s'entén només amb ell mateix, la manca de diners a la caixa ha accelerat la descomposició d'un pacte biodegradable.

Els pressupostos, amb tots els peròs que s'han volgut exposar, no han estat obstacle per mantenir-se aparentment units els últims 5 anys. El programa pactat per la legislatura començada el 2003 no es va complir i només una part de les inversions del

Pla de Mandat 2007-2011 seran obra de govern.

La crisi econòmica no serà el motiu principal per fer saltar la banca, però seria una bona excusa.

Fa anys que les desaveninces personals han superat la ideologia dins el govern d'esquerres. El tripartit de Girona penja d'un fil: el cable que uneix el telèfon d'en Joan Saura i en José Montilla.

Cartes

Les cartes que els lectors envïen a aquesta secció han de ser originals i exclusives i han d'arribar mecanografiades (amb una extensió màxima de 20 línies), signades, amb el número de DNI, adreça i telèfon de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònim ni amb inicials.

LES CARTES ES PODEN ENVIAR PER CORREU ELECTRÒNIC, A L'ADREÇA opinio.diaridegirona@epi.es.

Carta al conseller Nadal

ALFONS BONET. VEÍ DE FONTETA.

■ Honorable senyor:

No sóc un entès, però com a veí afectat puc donar fe que l'estudi informatiu i l'estudi d'impacte ambiental del desdoblament de la C-66 en el tram que va de Sant Climent de Peralta a la Pera és ampli i complex i examina fins a 16 alternatives, 4 al nord i 12 al sud. Però una cosa queda molt clara després de llegir els documents, que es tracta d'un projecte de grans dimensions i la magnitud del seu impacte al territori és enorme.

El que no entenc d'un estudi com aquest és per què no conté, com és habitual en els estudis d'impacte ambiental i com exigeix GISA en els seus encàrrecs, una ponderació numèrica de cadascun dels factors que s'analitzen que permeti concloure d'una manera el màxim objectiva quina de les alternatives és la que presenta un relativament menor impacte ambiental i en conseqüència aquesta qüestió tan important queda a l'aire. Si aquests informes no tenen conclusions, per què els fan? Tal vegada per cobrir l'expedient? O per crear un clima de confusió entre la ciutadania? O pot ser per que la conclusió no seria del gust de qui fa l'encàrrec?

Perquè si es llegeix bé, l'estudi enumera punts forts i punts febles de les diferents opcions, dues pàgines per cada traçat, i encara que al final no es pronuncï si que deixa clar que mentre els traçats pel Nord tenen 27 punts forts i 18 punts febles; els traçats englobats com a sud-1 tenen 15 punts forts i 43 de febles i els sud-2, 19 punts forts i 41 de febles. Si entenem que punts forts signifiquen valors positius perquè es faci la carretera i punts febles perquè no es faci, esta clar que sigui quina sigui la ponderació de cada punt, el resultat serà sempre favorable al nord. El mateix passa quant s'analitza l'estudi informatiu en el que tampoc hi ha conclusions, si bé raons tècniques com per exemple la necessitat de adquisició de terres, o els radis de curvatura també demostren la opció nord es clarament més favorable.

Senyor Conseller, abans de prendre una decisió que pugui perjudicar molt les persones, l'economia i territori del Baix Empordà, li demanem que estudiï a fons el projecte i basi la seva decisió en raons

objectives i no d'interessos polítics que podrien respondre més a finalitats especulatives que a l'interès públic. Si els estudis actuals i els anteriors assenyalen el traçat nord com el més eficient i el relativament menys impactant, la decisió que es prengui hauria de ser conseqüent amb aquests estudis.

Examen - Tren - Figueres

ISABEL GUZMÁN IVARS. FIGUERES.

■ 1.- Una ciutat progressista és per a tu aquella que suprimeix la seva estació al centre de la vila i la trasllada al poble del costat?

2.- Explica dins l'àmbit de la Física, com un usuari aconsegueix agafar l'AVE a la nova estació de Vilafant, si en tant que tren d'alta velocitat, no parará en aquesta estació.

3.- Per al conjunt de ciutadans, i en concret per als que tenen més dificultat de mobilitat (minusvàlids / tercera edat) és més pràctica una estació al centre del seu poble o una de situada a 2,5 quilòmetres?

4.- L'activitat cultural / comercial d'una ciutat queda dinamitzada aconseguint que els usuaris del tren baixin al poble del costat?

5.- Defineix: democràcia. És: escoltar la voluntat del poble (6.500 signatures) o seguir directrius interessades d'uns quants polítics?

6.- Econòmicament, en plena recessió, és aconsellable soterrar les vies del tren ja existent, i aprofitar / millorar infraestructures, o fer una nova estació de cap i de nou amb un cost molt més elevat.

7.- Sostenible respon a: anar a peu fins l'estació del teu poble (cost zero) o invertir més temps i més diners (bitllet de bus o taxi fins a la nova estació) en desplaçar-te.

8.- Per què a Girona i a la gran majoria de ciutats de tot el món, l'estació es manté al centre de la vila, i a Figueres sembla una missió impossible?

9.- Cal de nou trinxar tot el paisatge comarcal per veure passar un tren d'alta velocitat?

10.- Defineix: especulació i la frase «Todo para el pueblo pero sin el pueblo».

Alumne: Santi Vila - Nota: Sus-pès.

El debat del TAV

LLUÍS PLANAS NOELL. GIRONA.

■ El dia 13 d'octubre, Televisió de

Girona va emetre un debat o així es creia, sobre el tren d'alta velocitat. Vaig quedar astorat com l'estira-i-arronsa que normalment formen els debats es convertia en un autèntic panegíric sobre el TAV. Tot eren flors i violes, parlant amb orgull que, quan tot hagi acabat, Girona gaudirà d'un tren d'alta velocitat (que encara no saben quantes vegades tindrà parada en la nova i flamant estació, diuen entre una i quatre) si només en para una, haurà valgut la pena tant d'enrenou? No hi ha cap dubte que, a llarg termini, quan estigui tot acabat, Girona guanyarà en qualitat i serveis però cap dels tertulians es va preguntar ni va posar a debat sobre el preu que pagarem els ciutadans. A la taula, un enginyer de ponts i camins ens va dir que no ens hem de preocupar, que estem en bones mans i que l'empresa que executa les obres és de les capdaverteres en aquests tipus de construccions. Bé doncs, jo li diria que: capdavantera per força ho ha de ser ja que en realitat hi ha ben poques empreses que puguin fer front a aquestes colossals obres i això sols ja els fa únics. No es va parlar, tot i que se'n va fer ressò en la premsa local el mateix dia, dels problemes que hi ha en un carrer de Girona pròxim a l'estació en l'obra d'un col·lector i que havien d'estar acabades en quinze dies (hi porten un mes i mig treballant) amb la necessitat d'injectar-hi formigó. I jo em pregunto, què en deuen pensar els veïns dels edificis propers? Això veig que no els preocupa gaire. Tampoc es va parlar de la canonada d'aigua que es va reventar per error al carrer Josep M. Gironella i jo em torno a preguntar, què hauria passat si hagués estat el conducte de gas? La Sra. Eva Trias, presidenta de l'associació de comerciants de Sant Narcís, ens diu que fins al moment, només un comerç està afectat per les obres, una llibreria que ha hagut de tancar, i després del temps que fa es va limitar a dir que encara no hi havien trobat solució tot dient amb un somriure de pam a pam «estem amb això». Doncs bé, Sra. Trias, sapiga que en el carrer en què es va trencar la canonada d'aigua, un dels comerços en va estar molt afectat, ja que el magatzem se li va inundar, però pel que veig, això a vostè no li representa cap problema, ja que ni tan sols el va esmentar, segurament el devia passar per alt o senzillament no en sabia res, cosa que demostra una vegada més la seva ineficàcia per trobar

solucions, això sí, durant tot el programa la seva consigna va ser «Hem d'anar tirant com puguem» i «Hem d'aguantar». De moment, el que vostè ha aconseguit per als seus comerciants és la propaganda, probablement gratuïta, que ja es pot veure en algun bus de la ciutat. El que no sabem és a quin preu. També va quedar ben palesa la seva amistat amb la senyora regidora, anunciant les seves reunions diàries i la falta de protocol que va tenir vostè ja que va ser l'única a dirigir-s'hi no com a regidora, que era el que tocava, sinó dient-li «Isabel».

Quant a la senyora regidora de Mobilitat, amb quina barra ens va dir (parlant de les places d'aparcament que s'havien perdut) que encara se'n perdran més, però que estava en projecte uns aparcaments que seran gestionats per Mifas, evidentment de pagament. Com es pot veure, senyora Salamaña, una solució salomònica per engreixar més les arquas de l'ajuntament.

Referent al plataner, senyora regidora, la sensibilitat demostrada pels veïns del barri no és més que la punta de l'iceberg de la preocupació i la por del pitjor que està per arribar. Parlo dels camions que durant temps envairan la ciutat (un per minut) dificultant més encara els problemes de mobilitat que ja tenim i que vostès no volen reconèixer: problemes de sorolls, de pols, de incompliments per part d'Adif, de terribles màquines (com la bivalva) que ho farà tremolar tot per sota els nostres peus. Hem de veure amb resignació com la tala massiva d'arbres no preocupa les entitats ecologistes locals i tant l'ajuntament com la resta de partits polítics miren cap a una altra banda. Finalment, em vull permetre el luxe de posar-vos una nota per al suposat debat televisiu, molt coneguda per tothom: «Cero patatero».

En referència a l'article «Col·legi per a mascles»

ESTEVE NICOLÁS I CASÒLIBA. DINAMARCA.

■ Li escric amb motiu de l'article d'opinió publicat el passat 14 d'octubre sota el títol «Col·legi per a mascles» d'un tal Albert Soler.

Després d'haver llegit aquelles línies, i sense ànim d'alliçonar-lo, li pregaria que en futures edicions, el

diari procurés més per les persones i la feina dels mestres de Bell-lloc; els quals, entre d'altres funcions socials, tenen la no gens menyspreable de facilitar a les futures generacions l'accés al coneixement i a la cultura. Funció que comparteixen amb la resta de col·lectiu dedicat a l'ensenyament, tant en institucions religioses com laiques.

Així doncs, no crec que presentar-los com una colla de depravats mancats de professionalitat ajudi gaire a la seva tasca.

Aquest tipus d'articles d'opinió, si se'ls pot anomenar així, no passen de ser provocacions gratuïtes de tensions innecessàries.

Espero que la línia editorial del diari no es vegi altre cop temptada per aquest tipus de sensacionalisme mediocre; perquè si així fóra, no pot esperar res més que la més viva reprovació de la majoria de la societat gironina.

Igualitarisme o pluralisme?

ANNA BATISTA MAJEM. GIRONA.

■ La qualitat de l'educació a Espanya és de les pitjors d'Europa; i la de Catalunya en particular no és precisament un model per a la resta de l'Estat. El projecte de Llei d'Educació de Catalunya (LEC) pretén acabar amb el fracàs escolar i millorar aquesta qualitat. Però a alguns partits d'extrema esquerra i a alguns sindicats molt polititzats, no sembla preocupar-los tant la qualitat, com si es potencia o no l'escola privada i si podran concertar o no els centres amb educació diferenciada. Com si fossin aquests els causants del mal estat de la nostra educació; quan, per contra, l'informe de la Fundació Bofill demostra que són aquest tipus de centres els que obtenen millors resultats. Per a aquests partits i sindicats, el que compta és aconseguir l'igualitarisme mitjançant l'existència d'una xarxa única; malgrat suposi igualar a tots per baix i vagi en detriment de la qualitat general i del dret a escollir dels pares. Per això s'oposen a l'autonomia dels centres, al pluralisme educatiu i a la llibertat d'elecció; a pesar que siguin factors que poden afavorir l'excel·lència en potenciar una sana competència i estimular l'afany de millora. El gran problema de l'educació en el nostre país és que sembla comptar més la ideologia que el sentit comú.